

عنوان مقاله:

اولویت بندی عوامل موثر بر موفقیت زنان کارآفرین ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مدیریت، نوآوری و کارآفرینی در شرایط اقتصاد مقاومتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

ناهید یوسفی - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی

خلاصه مقاله:

اهمیت بحث کارآفرینی به حدی است که اقتصاد دانان، کار آفرینان را موتور رشد و توسعه اقتصاد جامعه می دانند. قشر عظیمی از جمعیت جهان را زنان تشکیل می دهند. لذا توجه به استعداد و نقش زنان در کار آفرینی ضرورت دارد. به همین دلیل بسیاری از دولت ها توانسته اند با اتخاذ تدابیر و سیاست هایی نسبت به بهره مندی از نیروی کار زنان استفاده نمایند (6). زنان در زمان کوتاهی توانسته اند قابلیت ها و توانایی های خود را در زمینه های مختلف به ظهور برسانند و با ورود به عرصه کسب و کار تحولات عظیمی در اقتصاد کشورها ایجاد کنند چنانچه در آمارها مشاهده می شود فعالیت های اقتصادی زنان 25 تا 35 درصد کل فعالیت های جهانی را تشکیل می دهند (1). مطالعات نشان می دهد که کار آفرینان دارای صفات و ویژگی ها، انگیزه ها و اهدافی هستند که نقش آنان را از سایرین متمایز می سازد و به عبارتی، با اتکا به آن ویژگی ها می توانند کار آفرین موفق باشند. بدون شک کار آفرین فعالیت خاصی را مطابق با ویژگی های خاص خود دنبال می نماید. لذا هدف از این مقاله بررسی عوامل موثر در موفقیت زنان کار آفرین ایرانی است که تا از این طریق بتوان موجب تسهیل و تسریع فرایند توسعه کارآفرینی زنان را در کشور ایجاد نماید. ضرورت و اهمیت کارآفرینی زنان در ایران در کشورهای رو به توسعه، زنان امید اول برای ارتقاء خانواده ها و رشد و توسعه کشورهای خود محسوب می شوند. موفقیت زنان کارآفرین در جوامع نه تنها سبب سودهای اقتصادی می شود بلکه منافع اجتماعی و فرهنگی هم ایجاد می کند. زنان به دلایل متعدد نظیر بیکاری و کاهش دستمزدها و نارضایتی از شغل قبلی وارد کارآفرینی می شوند. با توجه به آمارهای رسمی اخیر سهم اشتغال زنان فقط 10 درصد است و نرخ بیکاری در میان زنان خصوصاً نیروی تحصیل کرده افزایش قابل توجهی داشته است (6). سه دلیل مهم کشورها برای توجه به مقوله کارآفرینی، تولید ثروت، توسعه فناوری و اشتغال مولد است. در اواخر دهه 1970 در بسیاری از کشورهای پیشرفته به علت تغییر در ارزش ها و گرایش های پیشرفته به علت تغییر در ارزش ها و گرایش ها جامعه و تغییرات جمعیت شناختی، موجی از کسب و کارهای کوچک و افراد خود اشتغال به وجود آمد (7). همچنین مطالعات در ایران نشان می دهد که در فاصله سال های 75-1355 هجری شمسی بیشترین میزان اشتغال جدید در اقتصاد ایران به شکل کارکنان مستقل (خویش فرما) بوده است. متأسفانه به دلیل عدم حمایت از این کارآفرینان و سوق دادن آنها در مسیر رشد و توسعه، بزرگترین چالش اقتصاد ایران است. در صورتی که حمایتی جدی از کارآفرینان صورت می گرفت، به گونه ای که هر یک تنها یک نفر دیگر را به استخدام خود درآورد، در این صورت بزرگترین مشکل اقتصادی دهه 1380 در اقتصاد ایران کمبود نیروی می بود (2).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/439450>

